

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 103.386 van 7 februari 2002
in de zaak A. 116.005/XII-3416.**

In zake : de NV Pierre ROEGIERS & C°,
die woonplaats kiest bij
advocaat bij het Hof van Cassatie
J. VERBIST,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13

tegen :

de stad BRUSSEL,
die woonplaats kiest bij
advocaat J.P. LAGASSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Place de Jamblinne de Meux 41.

tussenkommende partij :

de NV WILLEMEN GENERAL CONTRACTOR,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de NV Pierre Roegiers & C° op 24 januari 2002 heeft ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van “het besluit van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brussel van 29 november 2001 tot het weren van de offerte van de nv Pierre Roegiers & C° voor de opdracht 'zware renovatie en bouw van een nieuw bijgebouw - gesloten ruwbouw, afwerking en zware technieken' aan de Koninklijke Vlaamse Schouwburg (bijzonder lastenboek n° 2001/001/BOUW) en tot het gunnen van dezelfde opdracht aan de t.v. Willemen-Verstraeten & Vanhecke”;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de nietigverklaring vordert van dezelfde beslissingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 25 januari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 31 januari 2002, om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. Van Nuffel, die verschijnt voor de verzoekende partij, van advocaat J. Blancke, die verschijnt voor de verwerende partij en van advocaten D. Lindemans en F. De Preter, die optreden voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur J. Stevens;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State;

Overwegende dat de NV Willemen General Contractor met een ter terechtzitting neergelegd verzoekschrift heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat zij voordeel blijkt te halen uit de bestreden beslissingen en erbij belang heeft dat de vordering wordt afgewezen; dat haar verzoek dienvolgens moet worden ingewilligd;

Overwegende dat luidens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de tussenkomende partij betoogt dat daaraan niet is voldaan, aangezien de verzoekende partij “manifest veel te lang (heeft gewacht)” om de vordering bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen; dat de tussenkomende partij daarbij uitgaat van de veronderstelling dat de bestreden beslissingen reeds voor de Raad van State

aanvechtbaar waren op het ogenblik dat de verzoekende partij er op 11 december 2001 kennis van kreeg; dat de verzoekende partij daarentegen verwijst naar artikel 12 van de ordonnantie van 14 mei 1998 houdende regeling van het administratief toezicht op de gemeenten van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, op grond waarvan de uitvoerbaarheid van de bestreden beslissingen zou zijn opgeschort tot 22 januari 2002 en stelt dat zij juist tot die datum heeft dienen te wachten om daarna een ontvankelijk verzoekschrift te kunnen indienen;

Overwegende dat met toepassing van artikel 12 van de voornoemde ordonnantie een gunningsbesluit van het college van burgemeester en schepenen slechts uitvoerbaar is vanaf de dag dat de regering aan de gemeente ter kennis brengt dat de akte onmiddellijk uitgevoerd mag worden, of vanaf de dag dat zij niet meer vatbaar is voor schorsing of vernietiging, zijnde binnen de vijftig dagen na ontvangst van de akte; dat te dezen het dossier van de verwerende partij de begeleidende brief bevat van 3 december 2001 waarbij de bestreden toewijzingsbeslissing en het dossier per drager worden overgezonden aan de toezichthoudende gewestelijke overheid; dat gelet op de voornoemde ordonnantiebepaling er in de huidige stand van de procedure moet worden van uitgegaan dat aldus de uitvoerbaarheid van de bestreden toewijzingsbeslissing vijftig dagen was opgeschort en een schorsingverzoek bij de Raad van State tijdens die periode alvast niet zou hebben voldaan aan de schorsingsvoorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel; dat het standpunt van de verzoekende partij wat dat betreft moet worden bijgetreden; dat zij aldus geacht moet worden hoogstens enkele dagen na die vijftig dagen te hebben gewacht met het indienen van haar verzoekschrift, hetgeen zij immers reeds deed op 24 januari 2002; dat zij met haar voorliggende vordering voorts beoogt de betekening van de toewijzingsbeslissing te verhinderen en aldus de kans te vrijwaren dat zij de opdracht zelf nog kan uitvoeren; dat kan worden aanvaard dat te dezen daartoe een gewone schorsing te laat zou kunnen komen; dat aldus het bestaan van een uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden aangenomen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij een enig middel als volgt ontwikkelt :

“schending van artikel 15 van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten en sommige opdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten, van de artikelen 96, §4, 110, §2 en §3 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessie voor openbare werken, van artikel 30.4 van de Richtlijn 93/97 van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering

van werken, van de zorgvuldigheidsplicht en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekster had de laagste offerte ingediend. Haar offerte werd evenwel geweerd op grond van de volgende motieven :

Gelet op het tweede gedeelte van het analyseverslag van de offertes dat opgesteld is door de architect, ontwerper van het project, dat het College van Burgemeester en Schepenen tot het zijne maakt;

Overwegende dat uit deze analyse blijkt dat de firma N.V. Roegiers blijkbaar abnormaal lage prijzen heeft ingediend voor lot 11 (coördinatie en inrichting van de werf voor de gebouwen A en B) en dat de administratie, bij brief van 06/11/2001 hiervoor een rechtvaardiging heeft gevraagd;

Overwegende dat de N.V. Roegiers, bij brief van 16/11/2001 geantwoord heeft op de vraag van de administratie van 06/11/2001;

Overwegende dat uit dit antwoord ook blijkt dat, op basis van artikel 110 §2 en §3 van het Koninklijk Besluit van 08/01/1996, de offerte van de firma N.V. Roegiers dient geweerd te worden omwille van de volgende redenen :

- de titel van de post 'installatie van de werf' is een alom gebruikte term die in combinatie met de daarop volgende beschrijving, geen enkele twijfel kan doen ontstaan over wat al dan niet inbegrepen moet zijn. Om elk misverstand te vermijden over welke categorieën van posten in acht moeten genomen worden, vermeldt de eerste alinea van de beschrijving dat 'de volgende prestaties, kosten en werken...' moeten inbegrepen zijn;
- het bestek stipuleert duidelijk dat alle kosten voor de omkadering en de administratie (=werfopvolging) in deze post moeten begrepen zijn (cfr. Paragraaf 'Beheer van de bouwplaats'). In zijn antwoord bevestigt de firma N.V. Roegiers dat deze kosten niet zijn opgenomen in deze post maar verspreid werden over de eenheidsprijzen. Deze werkwijze was nochtans niet toegelaten en enkel aanvaard voor het bouwplaatsmateriaal.
- in aanvulling van bovenstaande punten wordt eveneens verwezen naar de artikels 96 §4 en 110 §2 van het Koninklijk Besluit van 08/01/1996. Enerzijds komt de betrekkelijke waarde van de post niet overeen t.o.v. het totale bedrag van de offerte. Deze bedraagt 0,34 %, terwijl het aandeel van de post bij de overige aannemers tussen 9,5% en 13,7% bedraagt, wat overeenstemt met de werkelijkheid. Anderzijds is de post onvolledig vermits het gedeelte 'Beheer van de bouwplaats' niet ingevuld is geweest, alhoewel het een fundamenteel onderdeel is.'

De zienswijze van de tegenpartij kan niet worden gevolgd.

In haar verantwoording van 16 november 2001 heeft verzoekster duidelijk gemaakt dat haar prijzen helemaal niet abnormaal laag waren.

Verzoekster heeft voor dit deel 11 enkel de prijzen opgegeven die inherent zijn aan de installatie en de coördinatie, met uitsluiting van de werfopvolging en de normale werfkosten, waaronder o.m. wordt verstaan :

- huur en verbruik van bouwplaatskantoren en -lokalen;
- onderhoud en opkuis van de werf tijdens de uitvoering;
- projectopvolging en -begeleiding (projectleiders-werfleiders-ploegbazen);
- verzekeringskosten BA en ABR (abonnementspolis);
- tijdelijke verwarmings- en verlichtingskosten.

Zoals algemeen gangbaar is in overheidscontracten voor aanneming van bouwwerken, heeft verzoekster deze werf(opvolgings)kosten verrekend in haar inschrijvingsprijzen. Deze werf(opvolgings)kosten zijn immers typische 'algemene kosten' die overeenkomstig artikel 96, §4 van het K.B. van 8 januari 1996 moeten worden verdeeld over de onderscheiden posten.

Verzoekster merkt op dat het bijzonder bestek niet kan afwijken van de bepalingen van het K.B. van 8 januari 1996, en dat er bijgevolg in het geval van een interpretatieprobleem voorkeur dient te worden gegeven aan de bepalingen van het K.B. van 8 januari 1996.

Verzoekster heeft zich dan ook bij haar inschrijving gericht naar het voorschrift van artikel 96, §4 van het K.B. van 8 januari 1996, en in deel 11 van de samenvattende meetstaat enkel de kosten opgenomen die strikt betrekking hebben op de installatie van de werf. Post 11B draagt trouwens als titel 'installatie van de werf' en niet 'werf(opvolging)'.

De inschrijvingswijze van verzoekster was allesbehalve speculatief. Het is dan ook onbegrijpelijk dat de tegenpartij in het bestreden besluit zelf artikel 96, §4 van het K.B. van 8 januari 1996 inroept om het weren van de inschrijving van verzoekster te verantwoorden. Door de werfkosten te verspreiden over de verschillende posten in verhouding tot hun belangrijkheid, heeft verzoekster precies vermeden dat zij van ongeoorloofde prefinancieringstechnieken zou kunnen worden beschuldigd (vgl. R.v.St., 7 maart 1995, Onderneming Jan De Nul, nr. 51.995; P. Flamey en E. Desair, "De techniek van 'front-loading' en het toezicht van de Raad van State op de beoordeling door het bestuur van abnormale prijzen", T. Aann., 1996, 62; zie ook R.v.St., 7 januari 1966, Herbignat, nr. 11.589, geciteerd door Flamey en Desair, o.c., 73).

Zoals uiteengezet in de verantwoording van 16 november 2001, vertegenwoordigen de werf(opvolgings)kosten 8,7% van de eenheidsprijzen van verzoekster.

De prijzen van verzoekster voor deel 11 van de samenvattende meetstaat, zijn dan ook geenszins abnormaal laag : er bestaat tussen verzoekster en tegenpartij enkel een verschil van mening over de plaats waar de werf(opvolgings)kosten moesten worden ingevuld op de samenvattende meetstaat. Verzoekster heeft deze kosten als 'algemene kosten' verdeeld over de gehele inschrijving. Van een abnormaal lage inschrijving of van het niet-inschrijven op een bepaald deel van de opdracht is dan ook geen sprake.

In de mate dat het bestreden besluit steunt op de vaststelling dat verzoeksters' prijzen abnormaal laag zijn, of dat verzoekster niet zou hebben ingeschreven op de gehele opdracht, steunt het dan ook op onjuiste motieven en schendt het de materiële motiveringsplicht;

Indien Uw Raad oordeelt dat verzoekster ten onrechte de werf(opvolgings)kosten niet heeft ondergebracht in deel 11 van haar inschrijving, quod non, voert verzoekster aan dat haar inschrijving in elk geval om die reden niet kon worden geweerd.

Verzoekster stelt immers vast dat de wijze waarop zij heeft ingeschreven, geen enkel verschil uitmaakt voor het uiteindelijke resultaat. Indien men van alle eenheidsprijzen 8,7% aftrekt, en het aldus verkregen bedrag optelt bij deel 11, bekomt men hetzelfde eindresultaat, en blijft de prijs van verzoekster dezelfde.

De oorspronkelijke globale offerte wordt aldus behouden en kan geen aanleiding geven tot een onregelmatigheid ervan (zie M.A. Flamme e.a., Praktische Commentaar bij de reglementering van de overheidsopdrachten, deel 1, Brussel, Nat. Conf. Bouwbedrijf 1996-1997, blz. 1085, nr. 39 : "De concurrent verbetert de fout, doch behoudt zijn oorspronkelijke globale offerte : het betreft hier een zuivere oppuntstelling van de offerte, en de koper heeft geen enkele reden om ambtshalve dit voorstel te weren").

De tegenpartij had deze verbetering eenvoudig kunnen doorvoeren, zonder daarbij de vergelijkbaarheid van de inschrijvingen of de gelijkheid tussen de inschrijvers in het gedrang te brengen.

De aanpassing van de offerte van verzoekster had daarentegen precies geleid tot een gelijkschakeling tussen de verschillende offertes nu de concurrenten van verzoekster klaarblijkelijk de werf(opvolgings)kosten wél onder post 11 hebben ondergebracht.

Uit het aanbestedingsverslag blijkt dat de tegenpartij zich niet eens de moeite heeft getroost om te verifiëren of het standpunt van verzoekster dat in haar eenheidsprijzen een kost van 8,7% verwerkt zit voor de opvolging van de werf,

strookt met haar inschrijving. Nochtans had de tegenpartij op basis van een eenvoudige vergelijking van de eenheidsprijzen tussen de verschillende inschrijvers kunnen vaststellen dat de eenheidsprijzen van verzoekster gemiddeld hoger liggen dan de eenheidsprijzen van haar concurrenten. Aldus kan het bewijs worden geleverd dat verzoekster wel degelijk heeft ingeschreven op het geheel van de opdracht en de kosten van werfopvolging wel degelijk heeft verrekend.

Verzoekster beschikt thans enkel over de (door het bestuur gecorrigeerde) offerte van de TV Willemen-Verstraete & Vanhecke en kan enkel de vergelijking maken tussen deze offerte met die van haarzelf.

Uit deze vergelijking blijkt aldus zeer frappant dat de prijzen van de TV Willemen-Verstraeten & Vanhecke voor de hoofdstukken 2 (stabiliteit) en 3 (ruwbouw) -die samen méér dan de helft van de kost van de opdracht betreffen- respectievelijk 15% en 11% hoger (gecorrigeerd : lager) liggen dan de prijzen van verzoekster.

Na ontvangst van de prijsverantwoording van verzoekster, had de tegenpartij minstens moeten overgaan tot een vergelijking van de eenheidsprijzen van de verschillende offertes. Door deze vergelijking niet te maken, doch integendeel de prijzen van verzoekster als abnormaal af te doen, heeft de stad Brussel de zorgvuldigheidsplicht geschonden, alsook artikel 110, §3 van het KB van 8 januari 1996 en artikel 30.4 van de Richtlijn 93/37 van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken.

Uit het voorgaande leidt verzoekster af dat het weren van haar inschrijving een schending uitmaakt van artikel 15 van de wet van 24 december 1993 betreffende de overheidsopdrachten (verplichting tot gunning aan de laagste regelmatige inschrijver), van artikel 96, §4 van het KB van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten (verplichting om algemene kosten te verdelen over alle posten van de samenvattende meetstaat), alsook van artikel 110, §2 van dit KB (offerte mag slechts nietig verklaard worden wanneer zij afwijkt van de essentiële besteksbepalingen), en van artikel 110, §3 van dit KB en artikel 30.4 van de Richtlijn 93/37 van 14 juni 1993 betreffende de coördinatie van procedures voor het plaatsen van overheidsopdrachten voor de uitvoering van werken (verplichting tot nazicht van abnormale prijzen en rekening te houden met verstrekte verantwoording).

Het bestreden besluit schendt tevens de materiële motiveringsplicht doordat het de nietigheid van de offerte van verzoekster verantwoordt op grond van onwettige en onjuiste motieven”;

Overwegende dat de verzoekende partij haar middel in de eerste plaats lijkt te steunen op het feit dat zij bij haar inschrijving wat betreft deel 11 van de aanneming (“coördinatie en inrichting van de werf”) enkel de prijzen heeft ingebracht die verband houden met loutere installatie en afbraak van de werf en dat aldus haar prijzen niet “abnormaal laag” waren; dat een dergelijke invalshoek inderdaad zoals reeds blijkt uit haar verantwoordingsbrief waarin zij de inschrijvingsbedragen van deel 11 wat de installatie betreft van de werf, slechts aan de volgende activiteiten verbindt :

- de plaatsbeschrijvingen voor aanvang en na voltooiing van de werken;
- het opmeten van de bestaande toestand;

- het installeren en verwijderen van de bouwplaatskantoren en -lokalen en de installatie van nutsvoorwerpen in deze kantoren;
- het installeren van hygiënische en veiligheidsvoorzieningen;
- het voorlopig aansluiten bij de water- en electriciteitsmaatschappijen met het verbruik gedurende 24 maanden;
- het plaatsen van werfborden;
- het plaatsen van de afsluiting en signalisatie rond de werf;
- de schoonmaak van de bouwplaats;
- de kost voor het openen van een “specifiek” verzekeringsdossier “voor dit project”;

dat de verzoekende partij voorts in haar middel bevestigt dat de “kosten voor werfopvolging” en de “normale werfkosten” die door haar niet onder deel 11 zijn opgegeven, verdeeld zijn over de gehele inschrijving en bijgevolg haar prijzen wat deel 11 betreft niet abnormaal laag zijn; dat zij daarbij betoogt dat deze werkwijze zou stroken met hetgeen “algemeen gangbaar” is en dergelijke verdeling zelfs is opgelegd door artikel 96, § 4, van het voormelde koninklijk besluit van 8 januari 1996 en “in het geval van een interpretatieprobleem” van het bestek, de voorkeur dient te worden gegeven aan de bepalingen van het voornoemde koninklijk besluit;

Overwegende dat de verwerende partij onder meer op de volgende wijze deze argumentatie van de verzoekende partij tegensprekt :

“In de technische bepalingen van het bijzonder lastenboek nr. 2001/001/BOUW, deel 11 'Coördinatie en inrichting van de werf', onderdeel B 'Installatie van de werf', kan men lezen :

'Deze post omvat over het algemeen genomen de volgende prestaties, kosten en werken, de verwijdering en wegvoering van de corresponderende werken vóór de voorlopige oplevering inbegrepen'.

Deze aanvangszin van de beschrijving van dit postonderdeel alleen reeds doet uitschijnen dat de werfinrichting, werfkost en werfopvolging integraal onder post 11 horen te worden ondergebracht. Het gebruik van de bewoordingen 'over het algemeen genomen' laat slechts toe die kosten uit te sluiten waar de bestekbepalingen uitdrukkelijk in een andere werkwijze voorschrijven.

Na de voormelde aanvangszin worden de diverse postonderdelen beschreven. Daarbij kan met overduidelijk lezen dat niet enkel de installatie zelf en afbraak van de werf beoogd wordt :

'Bouwplaatskantoren en -lokalen :

...

De bouwplaatskantoren worden bij het begin van de werken geïnstalleerd, en door de aannemer en op zijn kosten onderhouden tot het tijdstip van de voorlopige oplevering.

...

De aannemer staat als enige in voor de bewaking van de lokalen...

Alle kosten in verband met deze lokalen vallen volledig ten laste van de aanneming.

...

Hygiëne - veiligheid :

Er wordt aan herinnerd dat de aanneming ... instaat ... voor de installatie en het onderhoud van alle hygiënische en veiligheidsvoorzieningen

...

Hinder :

De aannemer moet alle nodige voorzorgen treffen om de bouwplaats permanent netjes te houden. De aannemer verwijdert het puin naar gelang de afbraak vordert... Bij droog weer worden ze besproeid om het stof te beperken...

Werfborden :

...

Deze panelen en zeildoeken worden gedurende de hele duur van de werf perfect onderhouden en gereinigd... Deze panelen en zeildoeken moeten 's nachts verplicht worden verlicht.

...

Afsluiting en grenzen van de bouwplaats :

De aannemer brengt en onderhoudt op zijn kosten de continue afsluiting rondom de werkzones...

Beheer van de bouwplaats :

Deze post omvat alle kosten voor omkadering, administratie, met inbegrip van de verzekeringen."

"De bovenstaande bestekbepalingen laten geen twijfel toe. De werfopvolging en de normale werfkosten gedurende de uitvoering van de werken horen onder post 11 te worden opgegeven. Deze post kan, bij nalezing van het lastenboek, duidelijk niet beperkt worden tot de loutere kosten van installatie en afbraak van de werf.

De betrokken technische bepalingen specificeren bovendien wanneer bepaalde kosten niet onder deze post vallen, maar in de eenheidsprijzen van de werken moeten worden begrepen. Post 11.B. schrijft dat aldus voor bij :

"Naleving van de reglementering inzake milieu :

...

Alle kosten die de aannemer moet doen om de hierboven vermelde reglementering te respecteren zijn vervat in de eenheidsprijzen van zijn offerte.

...

Materiaal van de bouwplaats :

De huur en afschrijving van het bouwplaatsmateriaal vallen niet onder deze post; deze kosten zijn begrepen in de prijs van de betrokken werken."

"Dit bevestigt slechts dat de normale werfkosten en de kosten van werfopvolging niet in de eenheidsprijzen van de andere posten mogen worden ondergebracht. Wanneer zulks wél toegelaten is, wordt dat uitdrukkelijk bepaald door het bestek.

(...)"

dat aldus op een in de huidige procedure voldoende geachte wijze het uitgangspunt van de verzoekende partij is weerlegd; dat de verzoekende partij inderdaad bij de invulling van deel 11 wat betreft installatie van de werf de besteksvorschriften niet lijkt te hebben gevolgd; dat het interpretatieprobleem waarvan zij gewag maakt zich enkel in haren hoofde lijkt te hebben gesteld, en niet bij de verwerende partij of de andere inschrijvers; dat aldus op haar argument dat aan artikel 96, § 4, van het

koninklijk besluit van 8 januari 1996 “in het geval van een interpretatieprobleem” voorkeur dient te worden gegeven, vooralsnog niet moet worden ingegaan;

Overwegende dat de verzoekende partij voorts, in ondergeschikte orde, betoogt dat, mocht worden geoordeeld dat zij toch ten onrechte de “werfopvolgingskosten” niet in deel 11 van haar inschrijving heeft ondergebracht, haar inschrijving om die reden niet mocht worden geweerd, dat immers de wijze waarop zij inschreef geen enkel verschil uitmaakte voor het uiteindelijk resultaat en de verwerende partij een eenvoudige verbetering had moeten doorvoeren door van alle eenheidsprijzen 8,7 % af te halen en het aldus verkregen bedrag bij de geboden prijs van deel 11 op te tellen;

Overwegende dat de verwerende partij onder meer tegenwerpt hetgeen volgt :

“(…)

Artikel 110, § 2 van het K.B. van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken luidt :

'Onverminderd de nietigheid van elke offerte wegens afwijking van de essentiële bestekbepaling zoals deze opgesomd in artikel 89, kan de aanbestedende overheid offertes als onregelmatig beschouwen, indien zij niet overeenstemmen met de bepalingen van deze titel, enig voorbehoud inhouden, of bestanddelen bevatten die niet met de werkelijkheid overeenstemmen'.

Artikel 96, § 4 van dit K.B. bepaalt :

'De eenheidsprijzen en de totale prijzen voor iedere post van de samenvattende opmetingsstaat moeten worden opgegeven met inachtneming van de betrekkelijke waarde van die post ten opzichte van het totale bedrag van de offerte. ...”.

Laatstvermelde bepaling beoogt te verhinderen dat sommige posten van een opmetingsstaat kunstmatig worden opgeblazen of verlaagd, door incorporatie van kosten met betrekking tot ander posten, wat de vergelijking van de offertes ondermijnt of aanleiding kan geven tot betaling van voorschotten die buiten verhouding staat tot de waarde van de geleverde prestaties (Cfr. Het verslag aan de Koning bij het K.B. van 22 april 1997. Zie voor een toepassing, R.v.St., N.V. Ondernemingen Jan De Nul, nr. 51.995, 7 maart 1995).

Het feit dat verzoeksters werkwijze geen invloed zou hebben op haar eindprijs volstaat m.a.w. niet. Ook al wijzigt de totaalprijs van de inschrijving er niet door, is er sprake van een onregelmatige offerte wanneer de kosten van een post niet in de prijzen van die post worden opgegeven.

Te dezen blijkt duidelijk dat de door de n.v. Roegiers opgegeven prijs voor de post 'Coördinatie en inrichting van de werf' niet kan overeenstemmen met de vereisten van deel 11 van de technische bepalingen van het lastenboek. De opgegeven prijs (0,34 % van het totaal bedrag van de offerte) kan onmogelijk overeenstemmen met de betrekkelijke waarde van post 11 ten opzichte van het offertetotaal, en stemt duidelijk niet overeen met de werkelijke kosten van deze post (bij de andere inschrijvers variërend tussen 9,5% en 13,7%).

Verzoeksters werkwijze (het onderbrengen van kosten van post 11 in de eenheidsprijzen van de andere posten) ondermijnt bovendien fundamenteel de

vergelijkbaarheid van de inschrijvingen, en dit niet enkel voor post 11, maar voor alle eenheidsprijzen in de andere posten. Het laat de Stad Brussel niet toe naar behoren de inschrijvingen te vergelijken. De Stad kan door deze onregelmatige werkwijze niet eens nagaan of er bij de eenheidsprijzen van de andere posten sprake zou kunnen zijn van abnormale prijzen en of zij de n.v. Roegiers desgevallend om een verantwoording had dienen te vragen voor de onder andere posten opgegeven prijzen”;

Overwegende dat de verwerende partij aldus in de huidige stand van de procedure op voldoende overtuigende wijze heeft aangetoond dat de wijze waarop de verzoekende partij is tewerkgegaan bij het invullen van haar offerte wat deel 11 van de opdracht betreft, onregelmatig was met toepassing van de aangehaalde artikelen 110, §2 en 96, §4, van het meervermelde koninklijk besluit van 8 januari 1996 en kon geweerd worden nadat haar een verantwoording was gevraagd voor abnormale prijzen;

Overwegende dat dienvolgens de verzoekende partij in haar middel niet lijkt te hebben aangetoond dat de redenen op grond waarvan haar inschrijving is geweerd aangetast zijn met de door haar aangevoerde rechtmatigheidsgebreken, en meer bepaald de aangevochten beslissingen schending zouden inhouden van de in het middel aangevoerde en geschonden geachte bepalingen en beginselen;

Overwegende dat dienvolgens het enige middel niet ernstig is; dat aldus aan de tweede van de door het voormelde artikel 17 gestelde voorwaarden niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de NV WILLEMEN GENERAL CONTRACTOR in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven februari 2002, door :

de H.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.